

‘La Marimorena’

El Govern d'Alberto Fabra va reassignar les 42 llicències comarcals de TDT a què el va obligar el Tribunal Suprem, que havia anul·lat el procediment seguit el 2005 per l'executiu de Francisco Camps en haver-hi detectat manca d'“imparcialitat” i d'“objectivitat”. I, en efecte, amb una baremació objectiva, els resultats han estat ben diferents.

Reportatge de Víctor Maceda

De les 42 concessions de televisió digital terrestre (TDT) que el Govern de Francisco Camps va assignar el 2005, tan sols 15 eren realment mereixedores d'explotar l'espai audiovisual. És a dir, que 27 empreses han pogut emetre durant la darrera dècada –algunes de les quals ja han desaparegut o han venut els drets en qüestió– sense reunir els criteris objectius per fer-ho, amb l'agregant que fins el 2010 es tractaven de concessions administratives, però a partir de llavors, gràcies a una reforma legislativa, van convertir-se en llicències.

El concurs va convocar-se el juliol del 2005 i els adjudicataris es van conèixer cinc mesos més tard, la vespra de cap d'any, en una compareixença exprés de qui era conseller de Relacions Institucionals i Comunicació, Esteban González Pons. Entre els grups més afavorits, alguns de ben escorats a la dreta, com ara Intereconomía i Libertad Digital –quatre concessions cadascuna–, i sobretot, un que llavors gairebé ningú no coneixia, però que es faria famós: Mediamed, la pota audiovisual de l'imperi del polifacètic empresari José Luis Ulibarri, que esdevindria peça clau del *cas Gürtel*.

Mediamed –sola o en companyia de petits grups locals– va anotar-se 13 de les 42 concessions de TDT. En canvi, Tele Elx, que emetia de feia anys al Baix Vinalopó i considerava que reunia tots els requisits per continuar-ho fent, se'n va quedar sense. Davant el que entenien com una injustícia, van arribar fins el Tribunal Suprem, que finalment va sentenciar al seu favor i va obligar la Generalitat Valenciana –el 18 de juliol del 2012– a atendre els criteris d'“imparcialitat” i d'“objectivitat” que la mesa de contractació no havia respectat en la primera ocasió. Calia retornar a aquell punt del concurs.

I és que González Pons va delegar aquesta funció a una empresa externa, la consultora Doxa Consulting, que va satisfer, fil per randa, els desitjos dels governants del PP: a més dels grups ja esmentats, també van aconseguir llicències persones properes als populars com el polèmic empresari oriolà Àngel Fenoll [vegeu EL TEMPS núm. 1494] i el telepredicador benidormer Leopoldo Bernabéu [vegeu núm. 1.572].

Aquest setmanari va explicar profusament, en un reportatge de portada publicat el 5 de març del 2013 [vegeu

núm. 1.499] les irregularitats comeses en tot aquest procés, que en realitat no va resultar tan interessant des del punt de vista econòmic. De fet, només unes poques de les empreses beneficiades emeten encara, i algunes que sí que ho fan, no respecten els criteris de l'adjudicació i ofereixen serveis de tarot i sexe.

Tot plegat, enmig d'un ecosistema molt advers per a la llengua pròpia, sense cap cadena que emeta íntegrament en la llengua del país i amb l'apagada –que encara dura– de les emissions de TV3 i la resta de canals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

El sobre de Fabra

Quan Ximo Puig va accedir a la presidència, el 29 de juny, el procés de readjudicació estava enllestit dins d'un sobre que havia estat tancat el 23 de juny. Només faltava la signatura del cap del Consell, que els populars van ajornar fins l'entrada del nou equip.

L'antic secretari autonòmic de Comunicació, José Luis Torró, va adonar-se que el mateix concurs, amb els mateixos paràmetres del 2005 però uns altres àrbitres –funcionaris de la Generalitat, per comptes de cap consultora externa–, va donar com a conseqüència un mapa radicalment diferent, en què la gran vencedora era Editorial Prensa Ibérica, l'empresa editora dels diaris *Levante* i *Información*, que a 13 de les 14 demarcacions ha quedat situada en primer lloc, i a l'altra, en el segon. És a dir, que el 2005 li haurien d'haver correspost 14 llicències i tan sols li'n van tocar dues. Tele Elx també obté ara la llicència que se'ls va vetar llavors, i per contra, Fenoll, Bernabéu, i sobretot, Mediamed, se'n queden amb les mans buides.

La Generalitat Valenciana s'enfronta ara a un futur rocambolesc, en què haurà d'analitzar la viabilitat –i el desig d'emetre– de cadascú dels grups guanyadors i preparar-se per a l'allau de demandes dels que se'n veuran desposseïts. Una patata calenta que va aparèixer de sobte, dins d'un sobre.